

Arrest

nr. 211 205 van 18 oktober 2018
in de zaak RvV X /VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Dirk GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WAARNEMEND VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2018 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 11 oktober 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2018.

Gehoord het verslag van het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij werd op 8 november 2011 aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen. Op 1 juni 2012 werd zij vrijgesteld en diezelfde dag werd zij bevolen om het grondgebied te verlaten.

De verzoekende partij beschikt over een verblijfstitel van onbeperkte duur in Nederland.

De verzoekende partij werd door het hof van beroep van Antwerpen op 19 november 2015 veroordeeld tot 10 maanden gevangenisstraf wegens invoer van goederen zonder aangifte.

Op 19 juni 2018 werd de verzoekende partij door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 28 maanden wegens valsheid in geschriften en gebruik.

Sinds 4 oktober 2018 is de verzoekende partij opgesloten in de gevangenis te Antwerpen.

Op 5 oktober 2018 wordt een document opgesteld *“aanvraag van de vrijstellingsmodaliteiten voor een gedetineerde van vreemde nationaliteit.”* In voormeld document wordt aangegeven dat aan de verzoekende partij op 7 november 2018 de voorlopige invrijheidstelling zal toegekend worden.

Op 9 oktober 2018 werd een overnameaanvraag gericht aan de Nederlandse autoriteiten op grond van een bilateraal akkoord. Op 10 oktober 2018 verklaren de Nederlandse autoriteiten zich akkoord met de overname van de verzoekende partij.

Op 11 oktober 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen. Dit is de thans bestreden beslissing.

Diezelfde dag werd de beslissing genomen waarbij een inreisverbod werd opgelicht voor de duur van acht jaar (bijlage 13sexies).

Een grensleiding met Nederland is voorzien voor 24 oktober 2018 om 11uur.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1.1. Betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

In casu wenst de verzoekende partij vrijwillig terug te keren naar Nederland en betwist ze dat haar geen termijn voor vrijwillig terugkeer werd toegekend. In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat:

“Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij wil terugkeren naar Nederland. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat een grensleiding voorzien wordt voor 24 oktober 2018.

Hij toont dan ook niet aan wat het belang is bij een eventuele schorsing van de thans bestreden beslissing, nu de tenuitvoerlegging ervan tot gevolg heeft wat hij wenst te bekomen.

Voor zover hij voorhoudt als zou hij vrijwillig hebben willen terugkeren naar Nederland, dient opgemerkt dat die kritiek zich toespitst op de vrijheidsberovende maatregel, waaromtrent de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen rechtsmacht heeft. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker zich in de gevangenis bevond en dat hij pas vervroegd in vrijheid kan worden gesteld vanaf 7 november 2018, waardoor hij thans niet vrijwillig het grondgebied kan verlaten.”

Ter terechtzitting bevestigt de verwerende partij, nadat er contact werd opgenomen met de Dienst Vreemdelingenzaken, dat de verzoekende partij heden in de gevangenis zit en dat zij pas vanaf 7 november 2018 vervroegd in vrijheid gesteld wordt. Voorts bevestigt de verwerende partij dat de grensleiding voorzien is op 24 oktober 2018. De verwerende partij beklemtoont dat de verzoekende partij thans niet vrijwillig het grondgebied kan verlaten, nu ze pas vanaf 7 november 2018 vervroegd kan vrijgelaten worden. Ter terechtzitting erkent de verzoekende partij dat indien ze effectief op 24 oktober 2018 aan Nederland wordt overgedragen ze bij de huidige procedure geen belang heeft daar ze beoogt om zo snel mogelijk naar Nederland terug te keren.

Bijgevolg volstaat de vaststelling dat met het aangevoerde betoog op generlei wijze het vermeende moeilijk te herstellen ernstig nadeel met enig concreet gegeven of overtuigend argument wordt aangetoond. Integendeel een schorsing van de bestreden beslissing zou tot gevolg hebben dat de verzoekende partij niet op 24 oktober 2018 kan terugkeren naar Nederland, daar ze tot 7 november 2018 strafrechtelijk wordt vastgehouden.

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet voldaan is aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om over te gaan tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,
dhr. H. VAN GOETHEM,

De griffier,

Wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
Toegevoegd griffier.

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

M. RYCKASEYS